

ella tú fær 500 til 900 kr. fyrri tað.

Prisurin á góðum silvurreva-skinnum í Noreg í 1928 (tey seinasti árin veit eg ikki) var frá 400—1000 kr. hvørt. Annars vóru ikki fá skinn sum komu upp í 1500 kr., og einstok serliga vókur skinn komu upp í 2000 kr.

Men um so ikki hevur flingist hægri prisir enn 400 kr. fyrri hvørt skinn, so hevur revahaldið í Noreg verið ein vinna, sum hevur givið meiri av sær enn flest allir aðrir «forrætingar».

Árstóðuri til ein rev roknast

til 90 kr. Her í Føroyum hevði tað vist verið ein mun minni, serliga um stórhvalatvost stóð í boði.

Eftir eini «rentabilitets berokning», sum »Norsk solvrev-avslag» í hampaligasta lagið hevur sett, er hitt peningaliga úrslitið av einum revagardi við tvinnandi revaporum 15,9% hitt fyrsta árið. Stovuútreiðslurnar eru her settar til 6400 kr., nevniliga 2 revapor 2800 kr. hvørt parið, stíkið og holini 800 kr.

Annað árið er úrslitið sett til at verða 26%.

Sum í øllum forum, har okkurt nýtt livnar upp, hava tað eisini viðvíkjandi silvurreva-haldið verið fólk, ið spáðað hava, at slíkt fer ikki at ganga væl til endan, tí einaferð munnu skinnini fara at verða fleiri enn eftirspurnaður er til. Tað sær einki út til tað. Tí eftirspurnin eftir dýrmeltum skinnum er nógv ferðir størri nú, enn hann var fleiri ár herfyri — meðan hinu villu skreytskinsdjórini minka á undan ári. Og hvat silvurrevinum er um at gera, so er ikki tað skreytskinn til, ið

metast kann við skinnið av silvurrevinum, sum eingin enn hevur verið maður fyrri at eftirskapa (imitera), so sum gjørt hevur verið við onnur dýrmelt villdjóraskinn.

Av øllum teimum skreytskinnum, sum seljast í veröldini, eru teir $\frac{9}{10}$ partarnir imiteraðir, og tá er tað skiligt, at tann uppá seg so litla mongdin av reinum skreytskinnum, sum enn kemur á veraldarmarknaðin, altið finnur keyparar.

Tað eru líkindi til, at tað vil bera væl til at halda silvurrev

her í Føroyum. Men sum vera man, má verða byrjað við varsemi og góðum skili.

Tað eru ymsu onnur villdjór, silvurgrevlingur, mink og onnur, sum menn eisini eru farnir at halda heima. Til at halda hesi djór krevist nógv minni kostnaður enn til silvurrevin. Tað hevur eydnast væl við hesum djórum eisini. Men tað kann heldur ikki væntast reiðiliga so stórt úrslit av teimum sum av silvurrevinum.

Sverre Patursson.

A 7 G III

Dansk Arbejde.

Til Skuring og Pudsnig

vil altid den,

som ATA har brugt, bruge ATA igen.

Udnyt Fordelene ved den praktiske Strødaase og den billige Pris. Lad aldrig dette skattede Skurepulver mangle i Deres Køkken.

Alt bliver som nyt med

ATA, Henkels Skurepulver faas overalt.

Ringar tíðir.

Broytið stýrslagið —
og alt bættnar.

Føroya fólk stýnjar í hesum døgum, eins og so ofta, undir núverandi privatkapitalistiska yvirvaldi.

Stúrandi situr maður og kvinna og lítir mótt myrkrum vetri, hvat ið fáast skal til matnar og klædnar, og hvat ið fáast skal til at vinna veturin íggjognum; tí ikki fær fiskarin hóskandi virði fyri fiskin, ið vera skuldi hansara livubreyð í vetur, og fá eru tey, ið víta sær vetrararbeiði. Ein slík neyð er stór og tung og elur av sær nógv illt, og krevjast her tí góð ráð.

Í eini slíkari myrkari tíð eigir Føroya fiskimanna- og arbeiðaraflokkur, ið hera allar byrðir, ikki at falla í fátt; men eina mest kanna eftir, hvat ið gerast kann fyrri at koma burtur úr neyðini, og byrgja fyrri, at vit ikki aftur koma okkum í slíkt ófari. Her er tað, tað ræður um hjá Føroya arbeiðara fólki, at tað stendur langt betri saman; men er tað undir spjall í ymsar ættir, sjálvt um nakrar yrkisdeildir eru felags, eru tey, tí verri, bæði leys og skinklandi. Tey krevja tí góðar fyrstioðumenn, og hava tey ikki tað, verður felagið eitt einki, eins og ofta hendur.

Tað einasta, ið redda kann arbeiðaraflokkin í Føroyum, og Føroya fólk í heilafíkið, er at hann reisir seg upp úr tí góløysi, hann liggur í, er vakin og stendur stinnur saman í yrkisfeløgum, og allir arbeiðarar taka seg saman til eitt politiskt felag, ið vinnur sær ræði í landinum. Tá fyrstani kunnu vit bota uppá núverandi óskil, ið mergstjelnur Føroya besta fólk.

PARTAFELAGIÐ

HAVNAR

TIMBURHANDIL

TELEFON 250 TÓRSHAVN TELGR. TIMBUR

Besti svenski viður — Kryðsfinér.

Alt annað byggjutilfar.

Biligastu prisir.

Ein slíkur hugsunnarháttur er ringur at fáa til verka, so sum viðurskiptini einaferð vísa seg; men at tað er tað einasta, ið tað arbeiðandi fólk, ella undirfólkið, kann bjarga sær við, er ivaleyst. Tað eigur at yvirtaka landastýrið og leggja síðani allar vinnuvegir undir lögling og kommunir, ið so vera stýrdar av teimum, í staðin fyrri sum nú eftir privatkapitalistiskari hugsjón, og nú og tá rapla saman, og ofta heita á hjálp frá tinginum — fjöldini.

Og arbeiðaraflokkurin kann, tað tíð hann er sameintur, krevja og her taka ráðið, og síðani verður alt undir umsjón av lögting og kommununum.

Tað er tí órættur, at nógv tann størsti flokkurin skal vera givin upp fyrri skutil til privatkapitalistiskar spekulatiónir, og mega taka til takkar við teim amboðum og lønum, arbeiði og arbeiðstíð, ið ofta er so long

og strævin, at fallast kann undir arbeiðinum, so sum unglingar í fyrstuni, teir koma til skips; meðan hin flokkurin, ið er undir umsjón av stat, lögting og kommunu, hevur eina, eftir okkara forholdum, óvístóra løn, frí hús yvirhøvdur, ein heilt kortan og keltan arbeiðsdag, og á ellisárum fær hann «pensjón» — ellisstyrk.

Einki ilt at siga við teir flestu fastlonandi av stat, lögting og kommunu, so hava teir rívaliga ókt um lønurnar uppá kostnað og hjálp arbeiðaraflokksins. Tað er tí sjálvandi, at um arbeiðaraflokkurin einaferð fær ræðið, kann hann bæði minka um lønir og beinleiðis avskaffa embættir, ið eru til litla og onga nyttu.

Men skulu vit ganga aðrar leiðir enn tær, ið gingnar eru, so mega vit sannuliga taka full og heilt avstand frá tí gamla, ið roynt er og er ódugandi, og

ikki lata seg tosa ella lesa burtur, eins og roynt verður í hesum tíðum. Nú, hvar pengaviðurskiptini eru út av lagi ring og sviðin mest kenst á arbeiðarunum, vil eingin viðkenna sær skuldina; men heldur smiskandi og sleiskandi kjúla arbeiðsfólkið til sín við at skriva upp og niður um, hvussu synd tað er í tí, og at teir av øllum alvi vilja hjálpa tí og verja fyrri, at tað ikki fær meiri útgiftir. Kort sagt: verja tað verandi óskil; men her er tað, ið vit mega siga: nei takk! og ikki lurtu eftir slíkum krukkuðillutárum og gráti.

Tí samtíðis, ið teir hava lovað at verja hin minna mannin, so verður gloymt ella dult við at siga, hvør ið ráðt hevur fyrri borgum higartil, í eina langa tíð, og hjálpt yvirklassaveldinum full at knokkroytt undirklassan. Nei tað, ið skrivað verður um hjálp arbeiðarans, er bert fyrri

at lokka og draga fólk til at redda og vara helta órættvísa samfelagsstýrið, ið nú í vetur einaferð aftur skal til fólkadóm. Og læt tá dómin verða dyggan, eins og hann eigur at verða. Takið tykkum tí saman, arbeiðarar og fiskimenn, um javnaðarflokkin, ið er stovnaður og samansettur av fiskarum og arbeiðarum og øllum, ið vilja land og fólk væl, til at kollvelta tað nútíðandi stýri og stýrslag, ið forur okkum meiri og meiri aftur eftir hala.

Oystein.

Hvar er bjarging Føroya fiskimanna?

Hvar er bjarging Føroya? spyr J. H. Danbjørg í hesum blaði fyrri 6. októbr. í ár.

Latum okkum hugsa gjøllari um hendan spurningin, tá hann er ógvuliga álvarsamur. Vit mega fyrst og fremst minnst til, hvat tað er fyrri samfundsskipan, ið vit liva undir, og tí næst hugsa um, hvussu torfør ein leið tað er at gera Føroyar til ein Edens urtagarð mitt í tí privatkapitalistiska melderstreyminum. Men kunnu vit ikki boyggja privatkapitalin beinan vegin, so kunnu vit tó ganga tær gotur, ið miða út um núverandi samfundsskipan, móti endamáli javnaðarmanna.

Í einum samfundi er tað neyðturvuligt, at kapitalur er til steðar; men í staðin fyrri at kapitalurin er menniskjans harri, skuldi hann verið tess tenari. At broyta hettar gerst bert við praktiskari sosialisering av okkara virkjun, keyp og sølu, m. a. ganga samvirkisvegin.